

מ"ת 19906/01/15 - מדינת ישראל נגד יורם אזולאי

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 19906-01-15 מדינת ישראל נ' אזולאי(עציר)

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב יורם אזולאי (עציר)

בשם המבקשת: עו"ד קרן גולדשטיין

בשם המשיב: עו"ד מיכאל עירוני

החלטה

1. המשיב מואשם בכתב אישום מתוקן ברביעית בעבירות של קשר לפשע, החזקת מכשירי פריצה, התפרצות לבית עסק וגניבה, היזק בזדון, הכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו, ניסיון התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע, התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע וגניבה.
2. כתב האישום כולל שלושה אישומים בהם מואשם המשיב יחד עם זוהר ששון, הנאשם 1 בכתב האישום (להלן: "ששון").
- האישום הראשון מתייחס להתפרצות לבית עסק "אופטיק דורון" שאירעה בלילה שבין 25.11.14 ל- 26.11.14 במהלכה נגנב רכוש רב, ובכלל זה כספת על כל תכולתה, המחאות של לקוחות, פנקסי חשבוניות, כסף מזומן וסחורה.
- האישום השני מתייחס לניסיון התפרצות לדירת מגורים שאירע ביום 25.11.14 סמוך לשעה 18:29 בישוב מכבים-רעות.
- האישום השלישי מתייחס להתפרצות לדירת מגורים ברמת-גן שאירעה ביום 24.11.14 במהלכה נגנבו שרשרת ושעון.
3. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים. ששון, אשר נעצר לפני המשיב, נעצר עד תום ההליכים בהחלטת כב' השופט חן מיום 17.12.14 במ"ת 2348-12-14.

4. לטענת המבקשת, הגם שהתשתית הראייתית היא נסיבתית, מארג הראיות בתיק מוביל למסקנה כי המשיב מעורב יחד עם ששון בביצוע העבירות בשלושת האירועים המתוארים בכתב האישום. המבקשת סבורה, כי המעשים המיוחסים למשיב בצירוף עברו הפלילי המכביד מקימים מסוכנות, וכי אין תחליף ראוי למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

5. ב"כ המשיב טען כי אין ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום, או למצער, כי הראיות חלשות במידה המצדיקה שחרור לחלופת מעצר בית בבית בת זוגו, בפיקוחה ובפיקוח בני משפחה נוספים.

ראיות לכאורה

6. טרם שתובא התייחסות מפורטת לראיות, מצאתי לציין את הקושי המיוחד שליווה את העיון והקריאה בתיק זה, אשר נבע מכך, כי חרף היקפו הגדול של חומר החקירה לא מצאה המבקשת לנכון לסמן את המסמכים בתיק ולערוך רשימת חומר חקירה באופן שיקל להתמצא בתיק ולהפנות למסמכים הנכללים בו. התנהלות זו סרבלה את הדיון שכן היה קושי להבין מהם המסמכים שאליהם התייחסו ב"כ הצדדים, והקשתה מאד גם על כתיבת ההחלטה.

בשל הקושי להבין את הטיעון בנסיבות שתוארו, ביקשתי מב"כ המבקשת למסור לי גם העתק מן התרשומת שערכה לעצמה לקראת הטיעון ובעת כתיבת ההחלטה ולצורך קריאת חומר הראיות, הסתמכתי הן על הטענות שתועדו בפרוטוקול הדיון, הן על הטענות המופיעות בתרשומת הכתובה.

7. לצורך הדיון בבקשה הוסכם על ידי הצדדים, כי ישנה תשתית ראייתית הקושרת את ששון לביצוע העבירות, וזאת כפי שפורט בהחלטתו של כב' השופט חן מיום 17.12.14 במ"ת 12348-12-14 הנ"ל, ואולם יש לציין כי החלטה זו מתייחסת לעבירות נשוא האישום הראשון בלבד.

8. להלן תובא סקירת ראיות הרלבנטיות לעניינו של המשיב:

א. ההתפרצות נשוא האישום הראשון אירעה בין השעה 19:00 ביום 25.11.14 לשעה 2:30 ביום 26.11.14.

מדו"ח הפעולה של רס"ל ג'ימי חוראני מיום 26.11.14 עולה, כי באותו היום בשעה 2:35, במהלך פעילות משטרתית בחניון פארק שטרן בירושלים, נראו שני אנשים סמוך לרכב טויוטה, שאין חולק כי מצוי בחזקתו ובשימוש של ששון. כשהבחינו השניים בניידת המשטרה התרחקו מהרכב ובהמשך נמלטו מן השוטרים.

בתוך הרכב הנטוש נמצאו כלי פריצה וכן רכוש שאין חולק שנגנב במהלך ההתפרצות נשוא האישום הראשון, שעות ספורות קודם לכן.

ב. כפי שמתואר עוד בדו"ח הפעולה הנ"ל, ברכב נמצא צרור מפתחות. לצורך הדיון בבקשה, ב"כ המשיב אינו חולק על כך שצרור המפתחות הוא של המשיב.

ג. עוד עולה מדו"ח הפעולה של רס"ל חוראני, כי ברכב נמצא מכשיר טלפון מסוג "נוקיה". פריקה ידנית וחיפוש ומחקר תקשורת שנעשו במכשיר גילו כי מדובר במכשיר שמספרו 052-4153435 (זכ"דים של השוטר יורי סטטניקוב מיום 26.11.14 ומיום 29.11.14). אין חולק לצורך הבקשה כי מדובר במכשיר ששייך לששון והיה בשימוש.

ד. מתוך מחקרי התקשורת רואים קשר בין מכשיר הטלפון הנייד השייך לששון לבין מספר אחר 052-4011748, שעל פי הנתען על ידי המבקשת, שייך למשיב. השאלה האם אמנם היה מספר זה בשימוש של המשיב תיבחן בנפרד בהמשך, ואולם כאן המקום לציין, כי במחקרי התקשורת השונים שנעשו נמצא קשר טלפוני בין מספרו של ששון למספר המסתיים בספרות 748 ביום 26.11.14 בשעות 1:33, 2:27, 3:52.

ה. ממכשיר הטלפון המסתיים בספרות 435, השייך לששון, נעשו מספר שיחות לשירות המודיעין "144" ובהן התבקשו מספרי טלפון וכתובות של דירות, שעל פי הנתען נפרצו, ובכלל זה התבקשו מספרי הטלפון של בעלי הדירות מושא ביצוע העבירות המתוארות באישומים 2-3. האזנה להקלטות השיחות הללו מלמדת כי חלק מהשיחות, לרבות אלה בהן התבקשו מספרי הטלפון בדירות המתוארות באישומים 2-3, נעשו על ידי ששון (זכ"ד של השוטר גלעד כהן מיום 11.12.14 וכן זכ"ד של אותו שוטר מיום 5.12.14).

בשיחה אחת שנעשתה למוקד 144 (קובץ 1 ע"פ רשימת הקבצים שערך השוטר גלעד כהן במזכרו מיום 11.12.14) ובה התבקש מספר טלפון של משפחת ראובני בחולון (אשר אינה קשורה לאירועים המתוארים בכתב האישום) זוהה קולו של המשיב על ידי גליה ג'ורג'י (הודעתה של גליה ג'ורג'י מיום 6.1.15; זכ"ד גלעד כהן מיום 6.1.15) וכן על ידי השוטר גלעד כהן (זכ"ד גלעד כהן מיום 7.1.15).

ו. הטלפון המסתיים בספרות 748 אוכן ביום 24.11.14 בין השעות 18:21 - 18:39 ברמת-גן, בשעות התואמות את האירוע נשוא האישום השלישי שאירע בעיר רמת-גן. בהמשך, ביום 25.11.14, בין השעות 17:26 - 18:30, ישנו איכון של הטלפון באתר "מרכז חינוכי עולמי מכבים", בשעות התואמות את האירוע נשוא האישום השני, שאירע בשוב מכבים-רעות.

באותו היום בשעה 21:20, אוכן הטלפון ביבנה, עיר מגוריו של ששון, ובהמשך, החל משעה 23:41, אוכן בירושלים, לרבות באזור מרכז העיר, בשעות התואמות את האירוע נשוא האישום הראשון.

כאן המקום לציין כי אין בחומר החקירה חוות דעת מטעם חברת הסלולאר או מפה שיש בה כדי ללמד על מידת הקרבה בין אתרי ההתפרצויות לבין האנטנות שבהן נקלטו השיחות, אם כי ביחס לאישום 1, מתוך ידיעה שיפוטית והיכרות עם העיר ירושלים, ניתן לומר כי מדובר באנטנות הקרובות למקום ההתפרצות (פלטי מחקר תקשורת שנערך לטלפון שמספרו 052-4011748).

ז. המשיב שתק בחקירותיו.

ח. ששון הכחיש בחקירותיו קשר להתפרצות, הכחיש קשר למספר הטלפון המסתיים בספרות 435. לטענתו רכבו שבו נמצא שלל ההתפרצות, נגנב ממנו. ששון מודה כי מכיר את המשיב מתקופה בה ריצו יחד עונש מאסר, ונותרו בקשרי חברות. לדבריו פגש במשיב בפעם האחרונה ביום 23.11.14 או ביום 24.11.14, כשהמשיב הגיע לביתו של ששון.

ט. על ששון הופעל מדובב. על פי הודעתו של המדובב המכונה "אלכס" מיום 30.11.14, ששון אמר לו, דברים מהם ניתן להבין כי היה מעורב בביצוע ההתפרצות ובין היתר אמר: **"אין סיכוי כזה ולא קיים סיכוי כזה שמישהו יפתח עלי ולא חשוב מי זה יהיה"**. לדברי המדובב, לאחר דברים אלה אמר לששון ש"ירד לו האסימון" וכי הבין מדבריו של ששון כי ביצע לבד את ההתפרצות, ובתגובה ששון חיך ו"נתן לו כף".

9. כאן המקום לבחון את השאלה האם קיימות ראיות לכך שמספר הטלפון המסתיים בספרות 748 שייך למשיב. להלן תובא סקירת הראיות בעניין זה:

א. ברשימת אנשי הקשר בטלפון הנייד של ששון מופיע המספר המסתיים בספרות 748 תחת השם "יו", שהוא תחילת שמו של המשיב (זכ"ד של השוטר יורי סטטניקוב מיום 27.11.14).

ב. מתוך טופסי הפקדות של בנק הדואר על שמו של המשיב נמצא כי המשיב מסר מספר טלפון 052-2229611. מחקר תקשורת שנערך העלה כי על אותו מכשיר שעליו הורכב כרטיס ה"סים" עם המספר הנ"ל, הורכב גם "סים" נוסף- 052-3781021, הרשום על שם בת- שבע מוסקוביץ' שהיא בת זוגו של המשיב, והיא אישרה בהודעתה כי מספר זה מצוי בשימוש של המשיב (פלטי מחקר תקשורת של שני המספרים הנ"ל והודעת בת- שבע מוסקוביץ' מיום 6.1.15).

ג. למספר 052-2229611 נערך מחקר תקשורת ממנו ניתן ללמוד כי התבצעו שיחות רבות לבנותיו של המשיב אליני ואוריין שמספריהן 052-8606268 ו- 052-6797728 בהתאמה. כן התבצעו שיחות לבת- שבע מוסקוביץ' בטלפונים 054-8104860 וכן הטלפון בביתה 03-9589637 (99 שיחות בית התאריכים 9-27/11/14), לאמו של המשיב, מרסל אזולאי, בטלפון 052-2407667 (64 שיחות בין התאריכים 9-27/11/14), לאביו של המשיב, אברהם אזולאי, בטלפון 052-7174556, וכן אל ששון בטלפון 052-8786893. (פלטי מחקר תקשורת של הטלפון המסתיים בספרות 611).

ד. גם למספר 052-3781021 נערך מחקר תקשורת וניתן לראות בו התקשרויות למספרים דומים. בשעות שלפני ההתפרצות נשוא האישום הראשון, אף נעשו במכשיר זה שיחות לסיון ששון, אשתו של ששון בטלפון 054-5228096, ולמלני ששון, אמו של ששון, בטלפון 054-5849944. למחרת בבוקר, לאחר מעצרו של ששון, נקלטו שיחות נכנסות מאמו של ששון למספר זה (פלטי מחקר תקשורת של הטלפון המסתיים בספרות 611).

ה. ממחקר תקשורת שנערך למספר 052-4011748 ניתן ללמוד על קשר טלפוני בין מספר זה לטלפון של ששון (פלטי מחקר תקשורת של הטלפון המסתיים בספרות 748).

ו. מתוך מחקרי התקשורת עולה כי על מכשיר הטלפון שעליו הורכב ה"סים" המסתיים בספרות 748 הורכבו שני "סימים" נוספים שמספריהם 054-3578897 ו-052-6956002 (פלטי מחקרי התקשורת של שלושת המספרים הנ"ל).

ז. מחקר התקשורת שנערך למספר המסתיים בספרות 002 העלה שיחות טלפון רבות לבת שבע מוסקוביץ' (7 שיחות בין התאריכים 9-16/11/14) וכן שתי שיחות לששון בתקופה זו.

ח. מחקר תקשורת שנערך למספר המסתיים בספרות 897 מלמד על שתי שיחות טלפון שנעשו ממספר זה למספר השייך לאחיו של המשיב בין התאריכים 14/10/14 - 6/10/14.

ט. אין חפיפה בעת השימוש במספרים השונים, דהינו כאשר המספר שהסתיים בספרות 021 פעל לא נעשו שיחות במספר שמסתיים בספרות 748.

י. המספר המסתיים בספרות 021 אכן באותם זמנים ובאותם מקומות שבהם אכן המספר המסתיים בספרות 748.

10. חלק גדול מהמסקנות אותן מבקשת להסיק המבקשת נשענות על הנחות שאין להן אחיזה בחומר הראיות. כך למשל העובדה שאין חפיפה בזמן השימוש במכשירי טלפון שונים שיש חשד ששייכים למשיב, גם כאשר מצטרפת אליה ראיית האיכון של שני המכשירים במקומות זהים, ואפילו כאשר מצטרף אליה השם "יו" ברשימת אנשי הקשר של ששון, אין בהן כדי לתמוך בהכרח במסקנה לפיה אותו אדם - המשיב - עשה שימוש בשני המספרים, והיא יכולה להיות מקרית לחלוטין, או לנבוע מסיבה אחרת שאינה החזקה ושימוש של אותו אדם בשני המספרים.

11. לעובדה כי על המכשיר שעליו הותקן המספר המסתיים ב- 748 הותקן "סים" נוסף ממנו נעשו שיחות רבות לבת זוגו של המשיב, יש בה כדי ללמד על קשר מסוים של המשיב למכשיר זה, ואולם העובדה שאין חפיפה בתאריכי השיחות יש בה כדי להחליש את האפשרות להסיק מסקנה מנתונים אלה.

12. מסקנות נוספות נשענות על הנחות שגויות. כך למשל טענה המבקשת, כי אחד הסימנים המלמדים כי המכשיר שמסתיים בספרות 748 שייך למשיב הוא העובדה שהתבצעו ממנו שיחות רבות לאחיו של המשיב, יגאל אזולאי (גל-אל קוסמות) בטלפון 052-8587656. דא עקא שעיון בפלט מחקר התקשורת של המספר המסתיים בספרות 748 מלמד על שיחה אחת בלבד עם מספר זה. מובן כי מדלות זו של נתונים לא ניתן להסיק דבר.

13. בסופו של יום, מחקר התקשורת שנערך למספר המסתיים בספרות 748, והשוואתו למחקרי התקשורת שנערכו למספרי הטלפון האחרים, אין בהם כדי להוביל למסקנה החד-משמעית כי המשיב הוא שעשה שימוש במכשיר המסתיים בספרות 748, אם כי עולה קשר מסוים של המשיב למספר זה.

14. סיכומם של דברים ביחס לראיות לכאורה-מצאתי כי אין תשתית ראייתית למיוחס למשיב באישומים השני והשלישי. הראיות היחידות העשויות לקשור את המשיב לאישומים אלה הן איכנו של מכשיר הטלפון שנטען כי שייך למשיב במועדים הרלבנטיים לאירועים באותם ישובים שבהם אירעו ההתפרצויות.

אף אם אצא מהנחה כי המכשיר המסתיים בספרות 748 היה בשימוש של המשיב, אין די בכך כדי לקשור אותו לעבירות, שכן ראיית האיכון לבדה אינה מספקת, ואף בשיחת הטלפון למוקד 144 בה זוהה קולו של המשיב אין כדי לסייע, שכן המספר שהתבקש לא היה קשור לאף אחת מזירות ההתפרצות; אף המבקשת עצמה אינה טוענת כי יצירת קשר טלפוני עם בעלי הדירה אליה עומדים להתפרץ טרם ההתפרצות היא שיטת פעולה ייחודית למשיב.

15. אשר לאישום הראשון, התמונה מורכבת יותר. מכלול הראיות מצביע על קשר של המשיב לרכב שבו נמצא שלל ההתפרצות זמן קצר לאחר ביצועה, הן בשל הימצאות צרור המפתחות שלו ברכב זמן קצר לאחר ההתפרצות, הן בשל העובדה כי השוטרים הבחינו בשני אנשים המתרחקים מן הרכב. אני סבורה כי תיאור זה של השוטרים יש בו כדי להפחית ממשקל הדברים שציטט המדובר מפיו של ששון ואשר המסקנה העולה מהם היא בגדר סברה של המדובר בלבד.

בנוסף, ישנן ראיות התומכות, אם כי לא באופן מוחלט, בהנחה לפיה מכשיר הטלפון שמסמכים 748 היה בשימוש של המשיב. מכשיר זה אכן בסמוך לזירת העבירה המתוארת באישום הראשון בשעת ההתפרצות וישנן ראיות בדבר קשר בינו ובין הטלפון של ששון. אני סבורה כי המבקשת הרחיקה לכת בטענתה לפיה שתיקתו של המשיב עולה כדי שיבוש הליכי חקירה ומשפט, ואלם השתיקה מחזקת ראיות אלה, ומכלול הראיות מצביע על חשד חזק מאד כי המשיב מעורב בביצוע ההתפרצות.

מנגד יש לתת את הדעת על כך שיש קשר טלפוני בין המספר המסמכים 748, שעל פי ההנחה שייך למשיב, לבין מספרו של ששון, בשעות שבהן השניים היו אמורים להיות יחד על פי הנטען, לרבות ביום 26.11.14 בשעה 2:27, דקות ספורות לפני תפיסתם על ידי השוטרים, מה שעשוי ללמד על כך שהשניים דווקא לא היו יחד, שאחרת לא היו נזקקים לתקשורת טלפון זה עם זה.

עוד יש לשקול את הדברים שאמר ששון למדובב מהם ניתן להבין כי ביצע את ההתפרצות לבדו.

לנוכח הקושי לקשור את המשיב באופן חד משמעי למספר הטלפון המסמכים 748 ישנו כרסום משמעותי בראיות לכאורה.

אדגיש, כי הגם שראיות נסיבתיות עשויות ברמה העקרונית להקים תשתית ראיתית לכאורית מספקת, הרי שבמקרה דנן הראיות אינן מובילות, אפילו ברמה הלכאורית, למסקנה חד משמעית ושאינן בלתי בדבר מעורבותו של המשיב בעבירות.

16. לכרסום זה בראיות לכאורה זיקה ישירה לשאלת השחרור לחלופה, כפי שקבע בית המשפט העליון בבש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]:

"קיימת 'מקבילית כוחות' בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת ההגבלה על חירותו של הנאשם. ככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר ולהיפך..."

עם זאת, מקום בו עילת המעצר היא עוצמתית, והאינטרס שביסוד המעצר הוא כזה שכל נטילת סיכון לגביו תהיה בלתי סבירה, כך שאין למעשה חלופת מעצר מתאימה שתוכל להגשים את מטרות המעצר, לא יהיה מנוס ממעצרו של הנאשם, על אף הבעייתיות במשקלן של הראיות."

עילת מעצר ובחינת אפשרות שחרור לחלופת מעצר

17. המעשים המיוחסים למשיב באישום הראשון אמנם מקימים מסוכנות, הגם שמדובר בעבירות רכוש. מדובר בעבירות שבוצעו בצוותא בצורה מתוכננת ומתוככמת ונגב במסגרתן רכוש רב.

18. לכך מצטרף עברו הפלילי המכביד של המשיב. לחובת המשיב 15 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, לרבות

אלימות חמורה ורכוש. הוא ריצה מספר בלתי מבוטל על עונשי מאסר בפועל, חלקם ארוכים, ולחובתו עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים שלא יעבור עבירת התפרצות לדירה.

19. ברגיל, אלמלא הכרסום בראיות לכאורה, לנוכח נסיבותיו האישיות של המשיב, היה עולה קושי ממשי לבחון חלופת מעצר. עם זאת אני סבורה כי בשל הכרסום המשמעותי שנמצא בתשתית הראייתית ביחס לאישום הראשון, והעדרה של תשתית ראייתית לאישומים השני והשלישי, יש מקום לשקול בכובד ראש שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

20. המבקשת טענה כי המשיב נמלט מחקירה, וכי הדבר מקים עילת מעצר שעניינה חשש להימלטות מאימת הדין. מתוך חומר החקירה עולה כי זהותו של המשיב כחשוד בביצוע העבירות הייתה ידועה מיום 27.11.14, וכי הוא נעצר כחוש ימים לאחר מכן ביום 30.12.14. בתיק החקירה אין כל תיעוד לניסיונות שנערכו לאתר את המשיב. העדות היחידה לכך היא שאלות שנשאלה בתו אלינוי כשנגבתה הודעתה ביום 2.12.14 על אודות מקום המצאו של אביה, והשיבה כי אמר לה שהוא נמצא במרכז והיא לא שאלה שאלות מעבר לכך. ספק אם מתוך דברים אלה ניתן להניח כי המשיב ידע שהוא דרוש לחקירה, ואף אם כן, הרי שעוצמתה של עילת המעצר שקמה בשל כך, שעה שאין תיעוד לכל ניסיון אחר לאתר את המשיב, אינה גבוהה.

21. אדון בחלופה שהוצעה לאחר שאשמע את המפקחים ואתרשם מהם.

ניתנה היום, ה' שבט תשע"ה, 25 ינואר 2015, במעמד
הצדדים.